

KABDEBÓ TAMÁS

ZÁSZLÓBUGYOLÁLÁS

„Ez a nagy falikép itt a Boynei Csata.
A zöld Jakab, a narancs Vilmos zászlaja.
Háromszáz évvel ezelőtt, az ír jövő
e folyó partján dőlt el; messziről jövő
Orániai Vilmos angolszász hada,
s a Jakab-sereg közt – kié lesz a haza?”

„Ősöm, Gyula ősapa, itt volt katona.
Urunk őse, Lord Malahide, volt az ura.
Lobogójukon Jakab, s a pápa neve
aranybetűkkel. Zöld volt zászlójuk színe.
De jaj! Ott a dombon protestáns túlerő.”
– Mérjük föl csak fiam, hogy ki lesz a nyerő.

„Lord Malahide Gyula kengyelfutójának.”
– Jó Gyula fiam, Vilmosék nem tréfálnak!
Bugyoláld a zászlót, Gyula bebugyoláld!
S ládában a narancsot hamar megtaláld!
– Bugyolálok, jó Uram, bebugyoláltam.
Súlyban a zöld. A narancsot megtaláltam!

– Bugyola Gyula, izibe kibugyolálni,
életveszélyes itt zászló nélkül állni!
Röpül a golyóbis, nem kérdi, mit vallasz,
Még keresztény, vagy már keresztényen szót hallatsz.
– Ihol a narancsszín, ki is bugyoláltam,
míg a kartácstűztől majdnem égbe szálltam.

„Hölgyeim, uraim, a földgolyó forog,
helyben topogni nem üdvöztető dolog.
Eleink még egyszer pápa mellé álltak,
zászlót, időzítve, ki- s bebugyoláltak.
A ládafiában itt a két lobogó
keblünkben a hív szív így, vagy úgy dobogó.
Pápista turista? Zöld lobogót bontok!
Angol fogadjistent a narancssal mondok!”
– Az életben, Gyula fiam, csak csak bugyolálni,
mert életveszélyes zászló nélkül állni!